

OULUN PURJEHDUSSEURA 142 VUOTTA

pikapurjehtija

2023 NRO (155)

Vuoden 2023 tapahtumia ja kilpailukalenteri

Huhtikuu

- Vuosikokous
- Jäsenmaksujen postitus (ml. katsastusmaksut)

Toukokuu

- Veneilykauden avaus la 6.5.2023, lipunnosto Johteenpooki
- Veneiden runkokatsastukset

Kesäkuu

- Majatalkoot iin Röytässä la 3.6.2023
- Purjehduskilpailut yhteistoiminnassa STO:n kanssa.
- Tiistikset alkavat heti kun poiju Nallikarin edustalla on paikoillaan,
purjehdusohjeet STO:n sivuilla
- 10.–11.6. E-jolla ja Zoom 8 ranking, E-jolla ja Zoom 8
- 16.6. Malurin kierto, Finrating
- Veneiden katsastukset

Heinäkuu

- Purjehduskilpailut yhteistoiminnassa STO:n kanssa
- 29.7 Varjakkapurjehdus, Finrating

Elokuu

- OPS vuosipäivä Iin Röytässä la 12.8.2023
Purjehduskilpailut yhteistoiminnassa STO:n kanssa
- 5.8 Elorace, kevytveneet
- 19-20.8 Oulun Regatta, Finrating ja kevytveneet

Syyskuu

- Purjehduskilpailut yhteistoiminnassa STO:n kanssa.
- 1.9 Yökilpailu, Finrating
- 9.9 Kari Lukkarilan muistokisa, Finrating ja lystiluokka
- 16.9 Syyspurjehdus, kevytveneet
- 23.9 Röntärace, Finrating

Lokakuu

- Lipunlasku la 7.10.2023 Johteenpookissa
- Röntän majan talviteloille laitto

Marraskuu

- Syyskokous

Joulukuu

- Jäsenrekisterin tarkastus, myös SPV:n Suuliin ennen 31.12.

PIKAPURJEHTIJA 2023

ISSN 0357-993X

Oulun Purjehdusseura ry:n
vuosikirja

Lehti ilmestyy kerran vuodessa.

Hallitus 2022-2023

Kari Ukkola, kommodori

puh: 040 848 8201
ukkolka(at)gmail.com

Heikki Kovalainen, varakommodori

puh: 0400 580 728
etunimisukunimi(at)dnainternet.net

Timo Karsi, sihteeri

puh: 041 436 5758
etunimi.sukunimi(at)gmail.com

Olli Fredriksson

varustemyynti ja rahastonhoitaja

puh: 040 120 4111
etunimi.sukunimi(at)ensto.com

Mikko Sarkkinen

kotisivut

puh: 044 563 0920
etunimi.sukunimi(at)smartblock.fi

Kai Skiftesvik

040 556 2406
kai(at)skiftesvik.fi

Henrik Oja

0400 284 288
henrikoja(at)yahoo.com

Kannen kuva: Kari Ukkola

Toimikunnat

Kilpailulautakunta

Timo Karsi

puheenjohtaja

puh: 041 436 5758
etunimi.sukunimi(at)gmail.com.fi

Katsastuslautakunta

Kari Avikainen

katsastuspäällikkö

puh: 0400 923 739
avikainenkari(at)gmail.com

Majatoimikunta

Kari Ukkola

puh: 040 848 8201
ukkolka(at)gmail.com

Jäsen- ja venerekisterit

Timo Karsi

puh: 041 436 5758
etunimi.sukunimi(at)gmail.com

Pikapurjehtijan toimitus

Kari Avikainen

puh: 0400 923 739
avikainenkari@gmail.com

Edustukset:

Röyttätoimikunta: Heikki Kovalainen, Kari Ukkola

Telakkasäätien hallitus: Sauli Huikuri, Heikki Kovalainen, Kai Skiftesvik ja Kari Ukkola

Vuoden tapahtumia	2
Hallitus ja toimielimet vuonna 2023	3
Sisällysluettelo	4
Kommodorin kantilta <i>Kari Ukkola</i>	5-6
Hallitus esittäytyy	7-12
Myrkytön satama <i>Hallitus</i>	13-14
Kuvia Röytän talvitalkoista <i>Kari Ukkola</i>	15

Kommodorin kantilta

Kevät näyttää jo pilkahduksiaan ja valoisan ajan nopea piteneminen saattaa ajatuksia kiihtyvää tahtia kohti kesää. Talven aikana on talkoiltu pari kiintoa polttopuuta Röytän majalle odottelemaan kesän saunareissuja. Samoin mökki itsessään on oikaistu ja on vaihteeksi ryhdikkään näköinen. Perinteikkään seuran historiassa myös Röytän maja alkaa jo olla enemmän kuin käsite. Majan synnyttäminen aikanaan oli suuri OPS-yhteisön yhteisöllinen voimain ponnistus, josta meillä tänä päivänäkin on iloa ja mahdollisuus nauttia. Kiitos siitä osallistuneille ja tietenkin yhteisölle antamastaan tuesta! Yhteisöllisyys on meillä myös tämän vuoden teimana ja sopii asiaan hyvin myös, kun puhutaan seuran historiasta. Yhteisöllisyyttä yleiskäsitteenä käytetään kuvaamaan ihmisten välistä yhteistyötä ja erilaisia yhteistyön muotoja. Yhteisöllisyys taas muodostuu vuorovaikutuksesta, yhdessä olemisesta ja tekemisestä, henkilökohtaisesti merkittävistä suhteista, luottamuksesta ja yhteenkuuluvuudesta.

Yhteisöllisyyden määrittäminen näyttää äkiklukemalta pitävän sisällään hyvin yleviä tavoitteita ja merkityksiä. Jos kuitenkin tarkastelemme yksittäisiä sanoja, joilla yhteisöllisyyttä kuvataan, huomaamme, että ne ovat sinällään arkisia asioita jokaisen meidän mielenmaisemassa ja elämässä ja joihin meidän yleensä on halu ja tahto pyrkiä. Ne ovat itseoikeutetusti myös seuratyön ja seurayhteisön toiminnan kulmakiviä.

Teemavuotena meidän tulisikin toistaa kysymystä, onko meillä tulevaisuudessa halua ja tahtoa OPS-yhteisönä toimia niin, että yhdessä olostamme muodostuu kokonaisuus leppoisaa vuorovaikutusta, yhdessä olemista, luottamusta ja tietenkin toisten kunnioitusta. Tuo kunnioitushan sinällään on se yhteisöllisyyden alkulähde. Seuran historiakin osoittaa, että yhteisössä on voimaa ja yhteisöllisyys sen voiman polttoaine. Tänä päivänä näille asioille on kuitenkin tullut toinen toistaan isompia haasteita. Ihmisten kanssakäyminen on enenevässä määrin siirtynyt digi-alustoille.

Tämä on vähentänyt toisten kohtaamista ja jopa lisännyt väärin ymmärtämistä.

Yksilöllisyyden korostaminen yhteiskunnan toiminnoissa on kääntänyt yksilön ajatuksia sisäänpäin. Viimeisimpänä koronavuodet, jotka ajoivat meidät 'nurkkaan'. Yhteisöllisyyttä korostavana yhteisönä me kuitenkin voimme olla vahvoja ja eteenpäin katsovia. Ukrainan sota kaikessa karmeudessaan on myös raa'alla tavalla muistuttanut yhteisön voiman ja yhteenkuuluvuuden merkityksen, niin meille itselle kuin erityisesti ukrainalaisille. Kaikki tuki heille ja heidän taistelulleen!

Vuoden teemaan liittyen on sovittu, että tämän vuoden Pikapurjehtijassa seuran johtokunta esittäytyy ja tuo siten itsensä tunnistettavaksi ja tutuksi ajatuksena olla helposti lähestyttävä tuki seurayhteisölle ja sen toiminnalle. Näkökulmana on kunkin johtokunnan jäsenen suhde veneilyyn historian ja kokemusten kautta sekä sen merkityksestä omalle itselle ja läheisille.

Seuran talous on pysynyt talousarvion raa-meissa. Kassa on kunnossa ja jäsenmäärä oli vuoden lopussa 232 kpl. Veneitä seuran lipun alla purjehtii 154 kpl. Junioritoiminta jatkuu edelleen keskitettynä STOn alle ja seurat ovat taustayhteisöinä huolehtimassa toiminnan jatkuvuudesta. Toppila, johon junioritoiminta on keskittynyt, odottaa edelleen 'suurta pamausta' satama-alueena, jotta siitä voitaisiin puhua merkittävänä veneilykeskittymänä. Oulun kaupunki on laatinut kyselyitä vesialueidensa veneilyn ja vapaa-ajan toimintamahdollisuuksien kehittämiseksi sekä myös kulttuuripääkaupungin teemojen esille tuomiseen vesillä liikkumisen näkökulmasta. Näihin on osallistuttu ja osallistutaan. Aika näyttää mitä tuleman pitää, sillä kovin usein tämän tyyppinen kehitys on tyssännyt viimeistään rahaan tai sen puutteeseen. Nämähän ovat

pitkälti sitoutumis- ja priorisointiasioita.

Röytän saarella on tapahtunut talven aikana 'faceliftin' kohotus Metsähallituksen ja Röytän toimijoiden yhteistyönä. Tämän seurauksena meidänkin tontilla on kasoja odottamassa jäsenistölle sopivaa 'terapi-apuuhaa'. Seuroille ja käyttäjille tärkeästä kesäkeittiöstä näyttää sopu syntyvän Metsähallituksen ja Röytän toimijoiden välillä. Tämä turvaa kesäkeittiön olemassaolon ja jatkon palvella saarella kävijöitä.

Telakkasäätien toiminta on ollut aktiivista ja tavoitteellista. Uusi PTS seuraavaksi 10 vuodeksi on saatu laadittua ja se osaltaan varmistaa toiminnan jatkuvuuden. Säätien taho, jossa molempien seurojen omaisuus pääosin on ja siten tärkeä osa toimintaamme.

Lopuksi tahdon kaikkien puolesta kiittää Sauli Huikuria jo toistamiseen tehdystä matkasta seuran kommodorina! Sauli on jämäkällä persoonallaan tukenut koko yhteisöä ja ollut erityisesti ulkosuhteiden luoja ja ylläpitäjä, joka sinällään on erinomaisen tärkeä osa yhteisöllisyyttä. Näitä Saulin ominaisuuksia käytämme mielellämme seuratyön tukena myös jatkossa.

Hyvää ja yhteisöllistä kesää!

Oulussa 21.03.2023

Kari Ukkola, kommodori

Seuran johtokunta esittäytyy

Esittely: Kari Ukkola, kommodori

Kapu mielipuhassa

Aloitin veneilyharrastukseni 15 vuotiaana, kun ostin kuolinpesän huutokaupasta 30 markalla ensimmäisen veneeni Oulujoelle. Oulujoen kunnasta olen itse myös kotoisin. Olen ollut aina moottoriveneilijä tai 'lihasvoimaveneilijä'. Ensimmäinen moottorini oli Archimedes Penta ja liekö enteellistä, mutta Penta on myös nykyisen veneemme koneistuksena vain etuliite on vaihtunut. Moottoriveneiden muodot ja mallit sekä veneilyn sisällöt vaihtuivat vuosien varrella. 70-luvulla veneily oli enimmäkseen lähiseutuveneilyä ja pienimuotoista retkeilyä. 80-luvulla puitteet laajenivat ja retket piteneivät Perämeren Suomen puolen rannikolle. Silloin tehtiin myös ensimmäinen veneilyretki Saimaalle, kun kierrettiin telttailien tuulilasiveneellä Soisalon lenkki eli Kuopiosta länsipuolta Varkauden kautta alas ja Heinäveden reittiä ylös. 80-luvulla kävin myös Suomen ladun Muoni-

ossa järjestämän Retkimelonnin ohjaajakurssin (ensimmäinen laatuun). Sitä ennen olin meloja- ja legenda Jussi Riihisen vetämällä kurseilla, rakentanut ensin inkkarikanootin ja seuraavana vuonna Yokon-tyyppisen kajakin, jolla pärjäsi koskissa ja kulki hyvin myös tasaisella ja johon mahtui myös hyvin retkivarusteet. Tästä tuli ja muodostui se 'lihasvoima' -osio veneilyyn. Tämä osio alkoikin vauhdikkaasti, kun juuri valmistunut inkkari kannettiin kevättulvivan Koitelinkosken yläpuolelle ja eikun ränniä alas. Toisen aallon jälkeen kanootti täyttyi vedellä 'aukkoheitosta' huolimatta ja miehet veden varaan. Tämä ei intoa vienyt vaan mm. Muonio-, Tornio-, Kitka- ja Kuusinkijoen sekä muiden lukemattomien vesistöjen jälkeen kajakkeja alkuperäisen inkkarin lisäksi on ollut neljä erilaista erilaisiin vesistöihin ja tarpeisiin.

Vaihdetaan välillä kulkupeliä

Veneily moottoriveneellä on vastapainoksi melonnan märkyydelle puolestaan enemmän nautiskelua maisemista ja tietenkin arjesta irrottautumista, mutta myös seikkailuja erilaisissa ympäristöissä. Veneily nykyisellään on pitänyt sisällään useita Perämeren kierroksia, aurinkoisen ja lämpimän Höga Kustenin kristallin kirkaassa ylänköjärvenässä snorklauksen

ja lukemattomat ilta-auringot takakannella nautiskellen. Se on pitänyt sisällään myös 6 kesälo-maa veneillen Saimaalla, joka kerta yli 500 mpk risteilyä. Pääsyä sinne on helpottanut kumika-nava Iisalmeen. Näin ollen itäisin veneilykohde onkin ollut Joensuu. Eteläisin paikka veneilylle puolestaan Göteborg ja pohjoisin Inarin järvi, jossa edellisen kerran käytiin rib-veneellä syys-kuun kuulaita päiviä ja pakkasöitä ihailemassa, saarten autiotuvissa yöpyen ja matkaakin taittui 200 mpk, jonka kruunuksi saimme Nellimin kalastajilta ehtaa Inarin taimenta.

Veneily on aina ollut perheen yhteinen har-rastus ja nautinto. Nykyisellään se on pääosin puolison kanssa vaihtuvassa merimaisemassa 'mökkeilyä' ja väliin piipahdetaan ribillä järvi-reittejä risteilemässä, viimeksi Konnevedellä.

40 vuoden insinööriputken jälkeän 'vapaaherran' kruunajaiset 2021

Kulkupelit Rötän rauhassa

Nykyään myös lapsenlapset ovat osa veneilyä ja heidän kanssaan on tehty retkiä mm. Hailuodon kautta Kalajoelle, jossa Vauhtipuistokin tuli perin tutuksi. Lapsenlapset tulevat olemaan myös tulevien kesien innokkaita pikkukapuja ja miehistön ilostuttajia, jos vähänkään veikata pitää. Puolison kanssa liikumme paljon Lapissa eri vuodenaikoina ja siinä erityisenä yhdistävänä tekijänä veneilyyn ovat maisemat, niiden avaruus ja monimuotoisuus. Tämä yhdistettynä liikkumisen monimuotoisuuteen on se meidän juttu, joka pitää meidät vesillä ja liikkeellä.

Kari Ukkola

Pikkukapu ruorissa

Esittely: Heikki Kovalainen, varakommodori

Hei Kaikki OPS:laiset,

Olen Heikki Kovalainen, OPS:n varakommodori ja telakkasäätiössä toimin OPS:n edustajana.

Minut tapaa usein veneilykeskuksessa ja Röytässäkin käyn silloin tällöin.

Merellä ja satamissa minut tunnistaa Sirhetar-nimisen purjeveneeseen kipparina.

SY Sirhetar on ruotsalainen ns. klasikkopurjevene tyypiltään Contrast 362, purjetunnus FIN-6279, tärkeät mitat hänellä on 11,0m/3,3m/2,0m ja painoakin kertynyt noin 6 tn.

Purjehdusalueena on minulla ollut pääasiassa perämeren satamat molemmin puolin lahtea. Luleån saaristo ja sen satamat on tullut nähtyä useaan kertaan. Toisena kesäharrattuksena minulla on golf ja usein kesälomareissuilla on mukana myös golf varusteet ja olenpa käynyt Oulusta purjeveneellä kaksi kertaa Ahvenanmaalla Kastelholman kentällä pelaamassa, lienenkö ainoa golffari Oulusta joka on tuon tehnyt. Kyllä nämäkin harrastukset voi yhdistää eikä ne toisiaan ole poissulkevia.

Kehotankin yhdistämään veneilyyn muitakin harrastuksia kuin pelkästään purjehtimisen/veneilyn sillä se rikastuttaa entisestään hienoa veneilyharrastusta.

Hyvää alkavaa veneilykesää kaikille OPS: laisille ja tervehditään kun tavataan ja toivottavasti kerrotte niin hyvät kuin huonotkin asiat jotka koskevat OPS:n toimintaa

Heikki

Esittely: Henrik Oja

Aloitin veneilyn Raahessa 70 luvulla pienillä perämoottori- ja kalastajaveneillä. Ensimmäinen purjeverene oli Terhisail 375, jolla 80/90 luvun vaihteessa tuli harjoiteltua purjehtimisen alkeita ja tutustuttiin Oulun vesistöihin.

OPS:in jäseneksi tulin 2000-luvun alussa, ensin veneiltiin MacGregor 27x purrella, joka kulki trailerin perässä myös Turun saaristoon ja Saimaalle. Nyt on menossa kolmas köli-vene, Etap 37 ”Liisa”.

Vesillä liikutaan myös kanootilla ja pienellä moottoriveneellä.

Esittely: OPS ry sihteeri Timo Karsi

Liityin Oulun Purjehdusseuraan 1.6.1998 lasteni purjehdusharrastuksen kautta.

Olin ollut mukana lasten ohjauksessa ja purjehduskilpailuita järjestämässä jo vuosia ennen tätä, mutta urheiluharrastukseni loppuminen toisen lajin parissa antoi tilaa uudelle toiminnalle.

Näihin aikoihin alkoi myös edellinen kilpailupäällikkö havitella eläkkeelle pääsyä ja ryhdyin aluksi hänen ohjauksessaan ja myöhemmin SPV:n koulutuksen käytyäni toteuttamaan purjehduskilpailuja kilpailupäällikön roolissa.

Tulin valituksi seuran hallitukseen luultavasti vuonna 2010 ja sihteerin tehtäviä olen siinä hoitanut vuodesta 2012 alkaen.

Vuodesta 2018 olen hoitanut myös jäsenihteerin tehtävää, joka sisältää tärkeimpänä jäsen- ja venerekisterin ylläpidon.

Olen seuran edustajana mukana järjestämässä purjehduskilpailuita, joita nykyään järjestämme seurojen yhteistoimintana Sailing Team Oulun nimissä.

Oma vapaa-ajan veneilyharrastukseni keskittyy veneilyyn ja kalastukseen Oulujoella. Soutelen ja ajelen moottorilla pitkin poikin jokea uistimet perässä toivoen, että kalat kiertäisivät koukut kaukaa, mutta ei hauille mitään voi, niitä tulee, jos on tullakseen.

Harrastan yhdistystoimintaa myös muutamissa muissa yhdistyksissä.

Kesäisin veneilyn ja kalastuksen lisäksi touhuan Markkuun Ryhmäpuutarhassa.

Talvisin minut voi tavata Oulun jäähallilta järjestyksenvalvonnan parissa toimimasta.

Esittely: Kai Skiftesvik

Veneily, Iin Röyttä ja Perämeri ovat olleet minulle hyvin tärkeitä asioita pikkupojasta lähtien. Oulun Purjehdusseuran jäsen olen ollut vuodesta 1982 alkaen.

Ensimmäisten Röytän reissujeni aikaan seurallamme ei ollut vielä saassa nykyistä pursimajaa. Pian se kuitenkin nousi aktiivisten jäsenten ansiosta. En ole pitänyt lukua, monestiko olen majan mainiossa saunassa löylytellyt, mutta aika monta kertaa.

Mieleenpainuvimpia veneilykokemuksia lapsuudesta olivat ehdottomasti eskaaderit Perämeren kaarta pitkin sekä Korkealle rannikolle. Reissua teki yhdessä useita lapsiperheitä, joten kavereita riitti satamissa. Päivämatkojakin tehtiin välillä toisten perheiden veneissä.

Teini-ikäisenä vietin Röytässä paljon aikaa. Siihen aikaan Oulun kaupunki ja Oulun Purjehdusseura järjestivät lapsille purjehdusleirejä. Opetin leiriläisille jollapurjehdusta ja asustelin Lastaaja-rakennuksessa, jonka Telakkasäitiö oli vuokrannut Metsähallitukselta seurojen käyttöön.

Vaimoni Kristiinan sain innostumaan purjehduksesta jo seurusteluaikoina. Lapsemme Oton, Emilin ja Idan totutimme veneilyyn hyvin pieninä. Välillä asuimme veneessä pitkiäkin aikoja kierrellen Perämeren ja Merenkurkkua. Nyt lapset ovat teini-ikäisiä ja purjehdimme Kristiinan kanssa enemmän kahdestaan. Välillä purjehdin myös yksin.

Perheemme rakas S/Y Mamarosa on klassisen kaunis purjehdusvene, Aphrodite 33. Se on turvallinen ja erittäin tukevasti rakennettu avomeripurjehdukseen soveltuva alus. Mamarosa on suhteellisen tilava. Viisihenkinen perhe mahtuu asumaan siinä mukavasti. Salongin pöydän ääreen mahtuu tarvittaessa useampiakin. Mamarosa on rakennettu Ruotsin länsirannikolla legendaarisella Orustin saarella, jossa veneenrakennuksen perinteet ulottuvat 1100-luvulle.

Minulle tärkeä osa veneilyharrastusta ovat myös erilaiset perinteet ja hyvä merimiestapa. Esimerkiksi juhliin, lippuihin, paikkoihin ja erilaisiin esineisiin liittyy perinteitä, jotka rikastuttavat harrastusta. Arvostan kovasti, kun saapuvaa venettä mennään avustamaan rantautumisessa.

Esittely: Kari Avikainen, katsastuspäällikkö

Toimin nyt OPS:n katsastuspäällikkönä. Veneiden katsastuksia olen tehnyt vuodesta 2007 asti. Liityin Oulun Purjehdusseuraan vuonna 2004 jolloin hankin ensimmäisen isomman veneen joka minulla on vieläkin. Vene on Tristan 30TK ja sen nimi on Marleena. Ensimmäinen moottorivene hankittiin 80-luvun lopulla kun muutimme Oulujoen varteen, se oli Finnsport 480 HT. Nyt joella on Terhi 400 Tohatsun 20hv 4T koneella. Vuonna 2005 osallistuimme Botnia Eskaderiin ja se onkin toistaiseksi pisin reissu Marleenalla meri ympäristössä meidän omistuksessa. Vuonna 2006 siirsimme veneen Saimaalle ja sen kotisatama oli Maljanlahti Kuopion keskustassa. Saimaan vesistössä vierähtikin aikaa vuoteen 2019 asti jolloin toimme veneen takaisin Ouluun. Olin myös Kuopion Pursiseuran jäsen ja se mahdollisti myös heidän tukikohtien käytön. Saimaan vesistö tuli tutuksi mutta paljon jäi vielä näkemättä. Vene on kokenut useita vuosia kestäneen täydellisen remontin ja nyt se on valmis Perämeren alueille. Saimaan lisäksi olemme purjehtineet vuodesta 2007 alkaen myös Kreikan ja Kroatian vesillä. Olin osakkaana parissa purjeveneessä ja kirjoitinkin Pikapurjehtijaan jutun Charlotten siirtämisestä Kroatian Splitistä Kreikan Lefkadaan taannoin. Luovuin osakkuudesta vuonna 2019. Myös Englannin kanavissa ajeleminen on tullut tutuksi kun olimme naapureidemme kanssa viikon ajelemassa niitä vuonna 2014. Se oli hieno kokemus, kannattaa käydä. Vaimoni Anita'n veljen veneellä olemme purjehtineet melko paljon Saaristomerellä, Itämerellä ja Suomenlahdella. Myös Viron rannikko ja tietysti Tallinna ovat tuttuja seutuja. Narvajokea on ajettu ylös Narvan kaupunkiin Venäläisten tarkassa kontrollissa.

Toisena harrastuksena minulla on ollut moottoripyörät jo 50 vuotta. Sain ensimmäisen moottoripyörän vuonna 1973, malli oli Honda CB 125. Minulla on myös nyt samanlainen Honda täysin entisöitynä. Nyt pyöriä on neljä kappaletta ja kaikkiaan pyöriä on ollut jo 41 kappaletta. Olen myös moottoripyörien museoajoneuvotarkastaja. Jos moottoripyörien museotarkastukselle on tarvetta, niin ottakaa yhteyttä.

Kohta nähdään taas rannassa veneiden katsastuksien merkeissä. Viime talvena perkasimme venerekisteriä ja yritimme poistaa sieltä ylimääräiset veneet pois. Rekisteröityjä veneitä jäi vielä 124 kpl. Kokonais vene määrä OPS:ssa on 148 venettä. Viime vuonna katsastettiin yhteensä 76 venettä. Peruskatsastuksia oli 18 kpl joten katsastustapahtumia oli yhteensä 94 kpl. Iso osa seuramme veneistä jää vuosittain katsastamatta syystä tai toisesta. Tänä vuonna yhdistetään jäsenmaksu ja katsastusmaksu yhdeksi maksuksi. Toivottavasti se aktivoi lisää katsastuksia tälle vuodelle. Tänä vuonna teemana on veneen vesillelähtö tarkastukset ja kaikille jaetaan katsastuksen yhteydessä muistilappu jossa kerrotaan tarkastuskohteet.

Turvallista veneilykesää toivottaen,
Kari Avikainen

Myrkytön satama

Telakkasäätion hallitus on päättänyt, että satamamme on jatkossa myrkytön. Tällä tarkoitetaan sitä, että jatkossa veneiden pohjia ei saa maalata biosidipitoisella eliönestomaalilla eli myrkkymaalilla, jonka teho perustuu sen sisältämään ja erittämään myrkylliseen aineeseen. Päätös merkitsee myös sitä, että etyleeniglykolia ei enää suositella käytettäväksi jäädytyksen merivesikierron pakkassuojauksessa. Perinteinen etyleeniglykoli on erittäin myrkyllistä, eikä sitä saa päästää mereen tai maaperään.

Myrkkymaalien sisältämät biosidit, yleisimmin sinkki ja kupari, ovat pieninäkin pitoisuuksina erittäin haitallisia meren avaineliöille, jotka ovat ekosysteemin kannalta oleellisia. Veneille kyseiset eliöt eivät tee mitään. Satama- ja telakka-alueella biosidien kuormittavuus lisääntyy, mikä voi pahimmillaan johtaa maaperän tai vesialueen pohjan saastumiseen.

Mitä vaihtoehdoksi?

Perämeren alueella myrkkymaalille ei ole todellista tarvetta. Veneen pohjaan tarttuu vain vähän levää, vaikka sitä ei olisi käsitelty millään. Etelämpänä Itämeren altaassa tai sen lähistöllä ongelmana on näkki, joka kyllä tarttuu veneen pohjaan, mutta käytännössä kesällä vain yhden viikon aikana. Tämä ajankohta löytyy PSS ry:n palvelusta (linkki tiedotteen lopussa). Jälkeenpäin riittävän pian tehty mekaaninen puhdistus estää isommat ongelmat.

Halvin vaihtoehto on jättää myrkkymaali maalaamatta. Muovi- ja teräsveneiden pohjaan kannattaa aina maalata vesieristeeksi epoksiprimeri, jonka voi jättää sellaisenaan ulkopinnaksi. Tämä satamamme myrkyttömien veneiden tapa on todettu toimivaksi jo parinkymmenen vuoden kokemuksella.

Muita vaihtoehtoja ovat pinnan liukkauteen perustuvat eliönestomaalit. Kasvusto ja eliöt irtoavat niistä matalan kitkan ansiosta reilummissa vauhdissa tai merenkäynnissä. Hempelin SilicOne, SeaBoostin OverDrive ja Internationalin InterSleek ovat Suomen markkinoilta löytyviä eliönestomaaleja. Aineet eroavat toisistaan toimintaperiaatteiltaan ja uusintakäsittelyjen tarpeen suhteen, joten niihin kannattaa tutustua tarkemmin ennen ostopäätöstä.

Merivesikierron pakkassuojaukseen suositellaan käytettäväksi etyleeniglykolin sijaan vaihtoehtoisia myrkyttömiä aineita. Jos kuitenkin käytät etyleeniglykolia, sinun tulee huolehtia, että se kerätään keväällä talteen ja viedään ongelmajätekeräykseen.

Siirtymä myrkyttömyyteen

Päätös myrkyttömästä satamasta ei tarkoita sitä, että myrkkymaalit pitäisi lähteä poistamaan veneiden pohjista. Sen tarkoituksena on lopettaa myrkyllisten aineiden käyttö.

Myrkyllisen pohjan puhdistuksessa pitää noudattaa varovaisuutta, jotta ainetta ei joudu mereen tai maaperään. Värjäytynyt vesi on selkeä varoitusmerkki liian kovasta pesusta, sillä se kertoo myrkyllisen lähteneen liikkeelle. Painepesurin käyttöä kannattaa välttää kokonaan. Kevyt käsipesu riittää myrkylliselle pohjalle.

Kun pohjamaali uusitaan, vanhan myrkkymaalin poistossa tulee käyttää menetelmiä, jotka estävät aineiden tarpeettoman leviämisen ja varmistavat sen, että jäte saadaan talteen. Telakka-alueelle on varattu suihkupuhalluksia varten halli, jota voi varata telakkamestarin kautta. Hallin lattia pitää suojata muovilla ennen puhallusta, jotta jäte saadaan talteen. Suurimmat veneet on käsiteltävä ulkosalla tarkoitukseen osoitetussa paikassa ja asianmukaisesti huputettuina.

Suojamuovitusta on käytettävä myös silloin, kun myrkkymaali poistetaan käsin. Poistettu maali on ongelmajätettä, joka tulee hävittää asianmukaisesti.

Hallitus

Oheisissa linkeissä on lisätietoa aiheesta:

spv.fi

www.pidasaaristosiistina.fi

www.tukes.fi

Kuvia Röytän talvitalkoista

Kari Ukkola

Kari Ukkola

* . AG03 *